

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška a soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše jako soudce zpravodaje, Pavla Molka, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové, v právní věci navrhovatele: **JUDr. J. H.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, **2) Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová**, se sídlem Karlovo náměstí 317/5, Praha, **3) Liberálně ekologická strana**, se sídlem Sněmovní 174/7, Praha, **4) Desítka pro domácí**, se sídlem Bulharská 1401/38, Praha, **5) Česká pirátská strana**, se sídlem Řehořova 943/19, Praha, **6) Renata Chmelová**, ve věci návrhu na vyslovení neplatnosti voleb do Senátu Parlamentu České republiky konaných ve dnech 7. a 8. 10. 2016 a 14. a 15. 10. 2016 ve volebním obvodu č. 22 – Praha 10,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem došlým soudu dne 19. 10. 2016 se navrhovatel domáhal prohlášení neplatnosti prvního kola volby do Senátu ve dnech 7. a 8. 10. 2016 v senátním volebním obvodu č. 22 – Praha 10, ve kterém kandidoval na senátora za Českou stranu národně socialistickou. Poukazuje na nerovné postavení kandidátů s ohledem na financování politických stran a přístup do médií, na odnětí volebního práva bezdomovcům, nedoručení hlasovacích lístků v daném volebním obvodu, neroznesení volebních letáků Českou poštou s. p. a ovlivňování zranitelných voličů.

[2] Ačkoliv se formálně navrhovatel petitem domáhal neplatnosti voleb ve dnech 7. a 8. 10. 2016, tedy pouze v prvním kole, což by odpovídalo spíše návrhu na neplatnost hlasování v prvním kole, po obsahové stránce bylo třeba jeho návrh posoudit jako návrh na neplatnost celých voleb. Poukazuje totiž nikoliv pouze na chyby při sčítání hlasů v prvním kole voleb, ale na takové vady volebního procesu, které by v případě shledání jejich důvodnosti musely vést ke zrušení voleb jako celku, nikoliv pouze procesu hlasování v prvním kole. To by navíc z povahy věci vždy znamenalo i neplatnost hlasování ve

druhém kole. Správní soudy jsou ve volebních věcech oprávněny návrh posoudit podle jeho obsahu (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 20. 11. 2006, č. j. 52 Ca 71/2006 – 68, publ. pod č. 1055/2007 Sb. NSS, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2012, č. j. Vol 4/2012 – 39, a ze dne 20. 11. 2014, č. j. Vol 23/2014 – 110, publ. pod č. 3162/2015 Sb. NSS, *ve věci volby senátora Miroslava Antla*).

[3] Návrhem byl také vymezen okruh účastníků. Podle § 90 odst. 2 s. ř. s. platí: „*V řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. V řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.*“

[4] Příslušným volebním orgánem ve volbách do Senátu je Státní volební komise.

[5] Vítěznou kandidátkou na senátorku byla Renata Chmelová, kterou do voleb přihlásila koalice nazvaná koalice CHMELOVÁ DO SENÁTU – VLASTA: občané Prahy 10, KDU-ČSL a LES s podporou Pirátů a Desítky pro domácí, jejímiž členy byly účastníci řízení 2) až 5). Zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění účinném od 13. 4. 2016 (dále jen „zákon o volbách do Parlamentu“), nezná pojem „sdružení politických stran nebo politických hnutí“, ale za tato sdružení je třeba zjevně považovat koalice politických stran a hnutí, tedy jejich dobrovolná seskupení pro účely určitých voleb, která sestavují společnou kandidátní listinu pro volby do Poslanecké sněmovny (§ 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu) nebo podávají společnou přihlášku k registraci kandidáta do Senátu (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu). Vzhledem k tomu, že zákon o volbách do Parlamentu ani soudní řád správní nestanoví prioritu jakékoliv politické strany nebo politického hnutí v koalici, je třeba za účastníky řízení považovat všechny politické strany a hnutí v koalici. V posuzované věci jsou tedy účastníky řízení i všichni členové shora uvedené koalice.

[6] V pochybnostech je třeba za účastníka řízení při návrhu na neplatnost hlasování nebo neplatnost voleb do Senátu považovat i zvoleného kandidáta, neboť takový návrh ve svém důsledku zahrnuje i vyslovení neplatnosti volby tohoto kandidáta (viz odstavec [11] usnesení ve věci volby senátora Miroslava Antla). Za účastníci proto považoval Nejvyšší správní soud i zvolenou kandidátku Renatu Chmelovou.

[7] Nejvyšší správní soud se dále musel zabývat podmínkami řízení, mimo jiné tím, zda byl návrh podán oprávněnou osobou.

[8] Okruh subjektů oprávněných podat návrh na neplatnost voleb je vymezen v § 87 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu následovně: „*Podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor volen, každá politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý*

pokračování

kandidát, jejichž přihláška k registraci ve volebním obvodu byla pro volby do Senátu zaregistrována, (dále jen "navrhovatel")."

[9] Z tvrzení navrhovatele, jakož i z veřejně dostupných internetových stránek Českého statistického úřadu určených pro volby (www.volby.cz) vyplývá, že navrhovatel nebyl nezávislým kandidátem, ale byl kandidátem, kterého přihlásila Česká strana národně socialistická. Navrhovatel tedy není oprávněn podat návrh na neplatnost voleb z toho titulu, že by sám byl jedním z kandidátů.

[10] Navrhovatel není ani občanem zapsaným do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor volen. Stálé seznamy jsou ve smyslu § 5 zákona o volbách do Parlamentu vedeny podle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů. Podle jeho § 28 vede obecní úřad stálý seznam voličů pro voliče, kteří jsou v této obci přihlášení k trvalému pobytu. Podle tvrzení navrhovatele, které si Nejvyšší správní soud ověřil z informačního systému evidence obyvatel, je, a v době konání voleb byl, přihlášen k trvalému pobytu v obci Hradištko, v okrese Praha – západ. Tato obec není součástí volebního obvodu č. 22, který podle přílohy č. 3 k zákonu o volbách do Parlamentu zahrnuje území městské části Praha 10, s výjimkou části k. ú. Vinohrady, ležící na území městské části Praha 10, a dále zahrnuje území městských částí Praha-Štěrboholy, Praha-Dubeč.

[11] Návrh na neplatnost voleb tedy byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou a soud jej proto podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

[12] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2016

Tomáš Langášek
předseda senátu